

Badische Landesbibliothek Karlsruhe

Digitale Sammlung der Badischen Landesbibliothek Karlsruhe

Ambrosii Calepini Dictionarivm Vndecim Lingvarvm

Calepino, Ambrogio

Basileae, 1616

B ante E

[urn:nbn:de:bsz:31-107476](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:bsz:31-107476)

Batna, pen. prod. *Sama*, Oppidum Apulie. Vnde Horat. 3. Carm. Ode 4. silonij Batnos & arvum.

Batna, *Sama*, Civitas Orthonae. Steph.

Bato, *Sama*, Historicus fuit Sinopæus, qui historiam de rebus Persicis scripsit. Strabo lib. 12.

Batrachus, nomen proprium scriptoris. Vide in APPEL.

Batrachus, Didus est Callimachus Poeta Elegiographus; à Batro parte. Ovid. in Ibin: Nunc quo Batrades inimicum de-volet Ibin, Huc ego deovoce teq; tuosq; modo.

Batrachus, *Sama*, Puella fuit formosissima, quam Philetas Poeta Elegiographus adamavit, suiq; carminibus celebravit. Ovid. lib. 1. Trist. Nec tantum Coe Batris amara suo.

Batrachus, *Sama*, Poeta Comicus fuit, cujus tres fabulæ e-um trantur à Suida.

Batrachus, Pallor quidam fuit equarum, de quo talem fabulam fecit Ovid. lib. 2. Metamorph. Quam Apollo Admeti regis armenta pasceret, Mercurius hoves quosdam, quæ longius processerant, furto abactas, in sylva occultavit. Batroq; cupiâ equarum custodi, à quo uno v. sus fuerat, mādavit, ne cuiquam illi i furtum indicaret, quod ut libentius faceret, vacam pulcherrimam ei dono dedit. Mercurius vero sbiens, ut hominis experiretur fidem, sumpta alia signa, paulo post ad eum rediit, rogans, an vacas quasdam diæ transcentes vidisset, pollicensq; si indicaret, vacam cum tanto daturum Batris itaq; spe minime corruptus sub quo monte pascereatur, indicavit, eo quam perfidiam Mercurius cum in lapidem, qui Index dicitur, committavit Ovidius:

Senferat hoc furtum, nemo, nisi notus in illo
Hinc scēx, Batrum vicinia tota vocabit.

Alia fuit rex Melitæ insulæ, de quo supra in dictione Anna. Vide Batrades. Fuit item Rex quidam nomine Batrus, qui Cyrenem in Africa condidit, quæ lingua ad eum impedita fuisse ferunt, ut verbum *Batrus* ab eo originem traxisse putetur.

Batrus, *Sama*, Græci novum & rari quæmpia honorem proverbio vocat. Aristoph. in Pluto. & Batrus item in epi cujusdam Poeta non est. de quo paulo ante in dictione BATOLOGIA.

Batrum, Castellum est Campaniæ, cujus incolæ Turno in an-tilium venerunt adversum Aeneam. Virgil. lib. 7. Aen. Quiq; Turno, Batrumq; tenent, &c.

Batry, vel Bacryani, *Sama*, Gens Parthis & Mediae Asiae. Steph.

Batry, *Sama*, Anus pauperula est apud Ovid. lib. 8. Meta-morph. quæ cum Philemone marito Iovem & Mercurium suscepit hospitio. Cornutus in Persi Satyr. 4. scribit anam fuisse pannoniam, quæ quam o-cymum venderet, non sine modulatione & adulatione ementes iactabat. Sic enim de illa Persi-us: Dum ne detentius sapiat pannonica Batrys, Quam bene dicitur cantaverit o-cyma Veræ.

Batrus, *Sama*, Mevius inepissimi Poetæ fuerunt & malevoli, Augu-usti temporibus, qui Virgilio suam gloriam invident. De quibus Virgilius ipse in Bucol.

Qui Batrum non odit, amet us carmina Mevi.

Bauli, Villæ nomen est, quæ inter promontorium Misenum, Bafaramq; lacum flexo mari alluitur. Servius causam nomi-nis inde factam mēnorat, quod olim Hercules iuxta Bajas fe-cit caulam bobus, & eam sepit, qui locus primò Baulia di-citur, mox dici cepit Bauli.

Batrachus, *Sama*, ante E. Batrix, virgo Romana & martyr sub Diocletiano Faustinum & Simplicium item martyres fratres, quos prius remulavit, pau-lo post eodē supplicio secuta, quod prædium cui dā potenti ven-dit noluerat. Hæc enim diyes erat: ac unā cum beata Lucina occisorum corpora in agro suo condēbat. Autor Volater.

Bebius, cui cognome fuit Massa, Delator insignis fuit Vespasi-ani temporibus, cujus meminit Iuvenalis Satyra 11. quem Massa timet, quem minere palpat Carus. Fuit & Bebius Pamphilus Consul Romanus, cum P. Cornelio, eo anno, quo Numæ Pompilius libti in agro C. Petilli effossi sunt. Vide Valer. Maxim. lib. 1. cap. 1.

Bebriacum, *Sama*. [Ger. Ein Dorff in der Cremona und Dietsche Bern in Italien.] Vicus est inter Cremonam, & Veronam, apud quem Vitellius Othonem superavit. Juvenal. Satyr. 2. Bebriaci in campo spoliū affectare Palati. Cornel. Tacit. Annalium libro 14. No die, quo Bebriaci certabatur, avem inusitata facie apud Regium Lepidi celebri loco confidisse in colle memo-rant, nec deinde certa heminum, aut volantium alium terri-tam, pulsamve, donec Ocho se ipse interficeret. Hanc vicum Itali hodie *Libinam* vocant.

Bebriacensis, *Sama*, se, adjectivum: ut, Aves Bebriacenses: ita dicitur quod eius pugo tempore, quæ apud Bebriacum inter Orthonem & Vitellium commissa est primū in Italia apparuerit. Plin. lib. 10. cap. 49. Venere in Italiam Bebriacenses bellis civi-libus trans Padum, externæ & novæ aves (ita enim adhuc vo-

cantur) turdorum specie, paulum infra columbas magnitudi-ne, sapore gratæ.

Bebryces, *Sama*, Stephano: vel Bebrycii, Populi à Thracibus oriundi; qui eam partem Asiæ incolerunt, quæ postea Bithy-nia, & aliquando Mygdonia dicta est: ut est videre apud Stra-bonē lib. 7 & 12. Hæc Arrianus originē à Bebrycetrahere unā filiarum Danaï scribit, quæ unā cū Hypermetra præter iussa patris viro peperit, quære fugiens parentē, unā cū viro in hæc loca pervenit, incolatq; ritus docuit Aegyptios: pro quibus mentis regionem ab ejus nomine Bebryciam ferunt appella-tam. Tenebant olim totum tractum usq; ad Ephesum & Ma-gnefiam lonæ oppidum, ut scribit enarrator Apollonii, Cha-ronem a sūducenti autorem, qui dicit Lampsaecenorum regio-nem, olim Bebryciam appellatam. Ex Volaterrano.

Bebryces, *Sama*, Regio est minoris Asiæ ad Propontidem: postea Mygdonia à Mygdonibus Thraciæ populis: & Bithy-nia à Bithynō rege appellata. & Bebryces populi ejusdem re-gionis, quos Strabo lib. 7 & 12. Thracas fuisse putat. & Bebrycum nomen, de quo supra in dictione AMYCY.

Bebryces, *Sama*, Possessum à Bebrycia, Asiæ regio-ne. Virgil. 5. Aeneid. qui se Bebrycia veniens Amyci de gente fecerat.

Bebryx, *Sama*, Rex fuit in montibus Pyrenæis, teste Silio, quo, enim a Pyrene illius filia nomē traxisse. idem autor est. & Elyem Bebryx, nomen gentile, cum significans, qui ex Bebrycia oriens est: de quo vide paulo ante in dictione BEBRYCES. Hujus autem nominis obliqui indifferenter effertur à Poëtis, secundam syllabam modò producentibus, modò corripentibus. Valerius Flaccus 2. Argonaut. Bebrycis, & Sy-thici proci in elementa saxi. Silius lib. 3. Possessus Baccho fe-va Bebrycis in aula.

Bechires, *Sama*, Stephano, populi Themisii, Asiæ regionis, Cappadociæ cōtermini, de quibus Plin. lib. 6. cap. 4. Niguum Artaxerxes in Italia venisset, ut, vinctiq; antea iplis incognitum gustassent, brevi mortalium omnium bibacissimi evaleant.

Beda, Natione Anglus. [Ger. Ein geistlicher Engelshilber Theologus.] ob vitæ modestiam Venerabilis cognomen tum ade-pit, clarus sub Joanne sexto Pontifice, quum Saraceni ex Asia solventes, Hispaniam invaserunt: ex quo Beda literis Principes ad eam recuperandam sollicitavit. Græcè, Latineq; traditus fuisse traditur. Scripsit in Acta Apostolorū, & in Lu-ram. Autor Volaterranus.

Beduini, Ex Arabum, ac Saracenorum secta, aliis additi opi-mionibus sunt, quapropter Hæretici sunt appellati. In nulli ra-tione, inermesq; una cum Saracenis in bellum ruunt, dicentes mortem vitæ non posse, sicutq; omnia referunt Hæreticis am-icuntur pellibus. Solem orientem adorant. Volater.

Begis, *Sama*, Vici Trallianorum, sic verito, quod apud Stephanum scribitur, *Sama*.

Behelphégor, [Hebr. Behelphégor, Arab. Behelphégor, Ger. Ein Mo-gel der Mabitin.] Idolum fuit Moabiticum, nomine Behel-lyc Baal, quod in monte Phégor colebatur. Idem creditur cum Saturno: ut annotavit Calvus Rhodig. Ant. lib. 13. cap. 23.

Behelzebub, [Hebr. Behelzebub, Arab. Behelzebub, Ger. Der Mus-ten Götter der Mabitin der Zeitgen. Pol. Nidolander.] Vng. Behelzebub, *Sama*, Idolum fuit Accaronidarū quo nomine idolum muscæ significatur. Bel, inquit Hieronymus, & Beel, & Baal, idem Hebræis est nam in vocibus indicatur idolum. Zebub autem muscæ signat: unde Beelzebub (eriam Beelzebub Græcè pronuntiant) tanquam muscæ dicatur idolum. Sed & pro dæmonarcha ponitur: hoc est, dæmoniorum princepe.

Beergrios, (quod hic pro Neptuni filio corruptè legebatur) se-ge BERGTION.

Bela, [Vng. Béla király.] Pannoniæ rex, regno per fratris æ-tem potius, bonus atq; equi princeps habitus, populos à multis vestigalibus immunes fecit. Primus Byzantios num-mos, argenteam que monetam percussit. Decessit post an-nos regni tres, membris equi lapsu fractis. Fuere quatuor hu-jus nominis Pannoniæ reges, ut autor est Volaterranus lib. 8.

Belbina, *Sama*, Strab. lib. 9. Insula è regione Anaphystiis; apud quos Pannos templum est, & aliud Veneris Coliadis.

Belea, *Sama*, Vela, Vide E. L. E. A.

Beledoni, *Sama*, Populi juxta Oceanum. Steph.

Belitra, *Sama*, Civitas Italiæ non procul à Roma. Steph.

Belgæ, *Sama*, [Ger. Die Nidlandische Wälder, ut Wälder bis an das Britanisch Meer. Pol. Nidlandische.] Populi Galliæ Comatiæ, inter Sequanam & Scaldem fluvios sita, quinde-cim olim populos divisi. Plin. lib. 4. cap. 17. Gallia omnia Co-mata uno nomine appellata, in tria populorum genera divi-ditur: Scaldæ ad Sequanam Belgica, eo ad Garunā Cel-tica, eademq; Lugdunensis: inde ad Pyrenæi montis excur-sum Aquitania.

Belgicæ,

phago, Hirpinorum urbs, quae quum eo colonia duceretur, boni omnis causa ita vocari cepit: nam antea Malventum vocabatur. Vulgò *Bervento*. Hec urbs à Diomede condita fertur apud quam xxx. millia Samnitum caesa fuerunt, Sulpicio & Petilio Consulibus. De hac Plin. lib. 3. cap. 11.

Benis. Vide **N E B I S**.
Bennā, vel per diphthongum *Bænna*, vel *Bena* cum simplici n, urbs Thraciae, unde *Bennicus* sinus, Stephano. Apud eundem: *Benna* unus est ex senatoriis ordinibus Epheli, cuius Senatores *Bennii*.

Berbecomagus, Urbs, hodie *Spert* dicta.
Berbecyntiā, *Berecynthia*, (inquit Servius) Mater deum dicta à monte Phrygiae *Berecyntho*: cuius ultima syllaba caret aspiratione, quam addimus, quoties montem Deli Cynthum dicimus. Est aut tenuis ista discretio, quibus nominibus subtrahi debeat aspiratio. Nam *Ripæi* montes Arcadiae, non scribuntur cum aspiratione: quam addimus, quæ *Riphæi* montes Scythiae significamus. Hæc Servius in illud Virg. lib. Aen. 9. Ipsi Deum fertur genitrix *Berecynthia*, &c.

Berbecyntūs, *Berecynthos*, Stephano, nomē montis est Phrygiae, & nomen oppidi, in quo Cybele mater deum priscorum ritu colebatur: unde *Berecynthia* dicta est. Plin. lib. 16.

Berbecyntūs, a, um, adject. *Berecynthos*, ut cornu *Berecynthium*, apud Horatium 1. Carm. hoc est, quo excitantur ad furorē Cybeles *Berecynthiae* sacerdotes. Tibia *Berecynthia*, Idem 3. Carm.

Berenice, es, pen. prod. *Berenice* Ptolemæi Lagi uxor, & regina Aegypti, à cuius nomine Ptolemæus Philadelphus ejus filius in regem urbem, quam in sua Arabico condidit, *Berenicem* appellavit. Auctor Plin. lib. 6. cap. 29. Fuit & alia ejusdē nominis Aegypti Regina, Ptolemæi Philadelphii & Arsinoës filia, quæ Ptolemæo Evergetæ fratri suo nupit: qui quæ paucis à nuptiis diebus, in Asian expeditionem suscepisset, *Berenice* enim se detonsuram vovit, si ille salvus revertetur, cuius voti damnata, abscessam comam in templo Venus consecravit: quæ quum post die non apparuisset, ægæ id fecerit Regi Conon Mathematicus Regis gratiam per adulationem captans, inter fydera collocatam affirmavit, septem ei figura vacas ad caudam Leonis ostendens illas, in quas *Berenice* cinem mutatum adcrebat. Fuit item *Berenice*, Hero dis Antipatri filii ex Salome sorore neptis, cuius meminit Strabo li. 16. & *Berenice* præterea à Valerio Maximo appellatur lib. 8. cap. 6, quam Plin. lib. 9. cap. 41. *Pherenice* vocat, cui soli ex mulieribus, quædā filia, mater, & soror esse Olympionicarum, concessum est, ut gymnicos ludos posset spectare, feminis omnibus interdictos.

Berenice, es, *Berenice*, Multarum urbium nomen est, quarū prima in Libya Cyrenaica est, in extremo majoris Syrtis cornu sita, una ex his quæ Pentapolin efficiunt: de qua Plin. lib. 5. cap. 3. & Secunda, ad sinum Arabicum, à Ptolemæo Philadelpho condita, & à nomine matris ita appellata: in qua ipso solstitii die hora sexta umbras penitus absumi tradit Plin. lib. 6. cap. 29. & Tertiam cognomento *Panchryson*, & quartam *Epidiren* dictam enumerat idem Plinius loco jam citato. & Duæ præterea ejusdē nominis urbes recensentur à Stephano, quarum alteram in Cilicia collocat: alteram Chium olim vocatā afferit.

Bereniceidæ, *Bereniceidæ*, Ptolemæica tribus populi apud Athenienses. Stephano.

Berenicis, idis, *Berenice*, Tractus Africae Cyrenaicae, qui est circa *Berenicem* urbem. Lucanus libro 9. nam quicquid pulvere sicco separat ardentem tepida *Berenicidā* Lepri, ignorat frondes.

Berēs, *Berēs*, Urbs Thraciae, à Berete filio Macedone, Stephano. Vide *Mieza* apud Steph.

Bērēx, *Bērēx*, Gens inter Indiam & Aethiopiā, Steph.

Bērgē, *Bērgē*, Urbs aut vicus Thraciae, ex qua natus est Antiphanes *Bergæus* Comicus, qui incredibilia conscripsit: unde proverbium *Bērgē*, pro nihil veri dicere. Vsurpat & *Bergū* diminutive, Steph.

Bērgēpōlis, *Bērgēpōlis*, Urbs Abderitarum, Steph.

Bērgēdūm, *Bērgēdūm*, Oppidum Ilergetū, in eo tractu Tarracoenſis Hispaniae, qui Vasconibus proximus est.

Bērgjōn & Albjōn, Gigantes, filii facte Neptuni, ab Hercule interfecti, ut scribit Pomponius Mela libro 2. Vide supra **ALBJON**.

Bergomium, Oppidū est Italiae, trans Pādū, à Plinio in nona Italiae regione collocatū, etiam hodie nomē retinens. Hinc *Bergomates* ejus oppidi incolæ dicti sunt.

Berjades, *Berjades*, Indorum rex, bellum adversus Dionysium gessit Steph. in civitate *Myena*.

Bērithrīs, *Bērithrīs*, Urbs Trojana, Steph.

Berlinum, Urbs Marchiae Brandenburgicae.

Bērnardūs, [Ger. S. *Bernhart der from Mt.*] Abbas inter Bur-

gundos, nobili ornis genere, anno serē 12. ætatis, sub abbate Stephano, qui tertius fuerat in Coenobio Cisterciensi paulo ante instituto, unā cum 30. sociis monachū professus, doctri-
næ, vitæq; laudata fama ad eō profecit, ut *Clarevallēsi* coenobio tunc primū Roberti viri illustri impensa cōstructo, prepositus sit: cui annos 36. præfuit. Plura reliquit scripto Comment. in Cantica. Considerationes divinæ contemplationis ad Eugenium pontificem. Unde Pontificii muneris ratio dicitur. Varias insuper epistolas, sermones etiam in diebus solennibus habuit. Volaterr.

Bernava, Apud Ptolemæum lib. 2. cap. 6, Oppidum est Hispaniae Tarracoenſis, non procul à *Cæsarea Augusta*, Celtiberis & *Belsitanis* ad Orientem proximum. Vulgò *Bernava*.

Bērōē, *Bērōē*, Epidauria fuit anus, & nutrix *Semeles*, in quam se mutavit Iano, *Semele* persuasura, ut à Iove veram illius formam peteret, qua cum Iunone congredi solet: ut superius de *Baccho* dictum est. Ovid. *Metamorph.* 3: Ipsaq; erat *Bērōē* *Semeles* Epidauria nutrix. & *Bērōēs* quoq; cuiusdam *Dorycli* ismarii conjugis meminit Virg. lib. 5: Et *Bērōē* ismarii conjugis longæva *Dorycli*, &c. Et item *Bērōē* Stephano, urbis nomen in Macedonia, non procul à *Pella*, *Alexandri Magni* patria: quæ aliās *Bērōēa*, five (ut quidam malunt) *Bērthōēa* vocatur, vide infra suo loco.

Bērōēi, five *Bērthōēa*, *Bērōē* Stephano, *Bērōē* Suidæ, Urbs Macedonia ad *Haliacmonem* fluvium sita, non procul à *Pella*, *Alexandri Magni* patria. Meminit urbis hujus Plin. li. 4. cap. 10. Vulgò *Veria*. Est etiam in Cava Syria hujus nominis oppidū in quo *Basilianus* Rhetor natus traditur, à quo dicti sunt *Bērōēnes*, *Bērōē*, quorum meminit Plin. lib. 5. cap. 23.

Beronice, Vide **B E R E N I C E**.

Berofus, Collis est Taurorum, tres habens fontes, sine remedio, & sine dolore mortiferos. Plin. lib. 2. cap. 103.

Berofus, [Ger. *Ein furbündigst Abergeluz auß Chaldaea.*] Chaldaus fuit, Astrologiae peritissimus, cui propter admirandam prædicendi futurae scientiam, Athenienses in Gymnasio posuerunt statuam lingua inaurata. Auctor Plinius libro 7. capite 37.

Berſabe, [עַבְרָתָא *ber. sabbab.*] Urbs Iudææ, quæ puteus juramenti interpretatur: quia quum ibi habitaret *Abrahā* cum *Abimelech*, matris septem ovibus in fœdus mutuo juraverunt. Hæc terminus fuit terræ promissionis possessæ à populo Iudæorum, postquam reversus est ex Aegypto, & tenditur usque ad *Dan*, spatio in longum CLX. millium, sicut scribit Hieronymus ad *Dardanum*.

Berſane, Vidua fuit *Damaſcena*, ab *Alexandro Magno* adamnata. Auctor est *Diodorus*.

Bērūnūs, *Bērūnūs*, Steph. Italiae civitas, nimirum *Verona*.

Beryllūs, *Beryllūs*, *Bostrenæ* urbis Arabicae Praeful fuit, quæ quum plura rectè pro religione scripsisset, postremò omnia corripit, peregrina quædam adducens, & procul à veritate abhorrentia. Quamobrem convocata Praefulum non paucorum synodo, maxime annitente *Origene*, ad sanitatem reductus est. Vide *Volaterr.* lib. 6.

Berytis *Berytis*, Troica, urbs videtur addendum. Steph.

Bērūtōs, pen. prod. *Bērūtōs*, Urbs est Phœnicis, in ora Libano monti subjecta, Iustiniani temporibus legum studijs celebratissima. Vulgò *Berutum* vocant. Hinc *Beryna* vina, hodie quoq; nominatissima de qua Plin. lib. 15. cap. 17.

Berytus, Alia est urbs Arabiae, *Diospolis* prius dicta. Steph.

Bēscjā, *Bēscjā*, Urbs Ausonum. Steph.

Bēsā, simplicis, *Bēsā*, Fons est Thessaliae inter *Ossam* & *Olympum*, iuxta *Cycelium* oppidum: de quo *Strabo* lib. 8. Est & *Besa* tribus nomen in agro Attico: cuius meminit idem *Strabo* lib. 9.

Bēllā geminata *Bēllā*, Campus est *Loctidis*, densis arbutis refertus: unde & nomen accepit. *Bēllā* enim saltus à *Græcis* nominantur. Vide *Strabo* lib. 9. Est & *Bēllā* ejusdem regionis oppidum, apud Steph.

Bēshicūs *Bēshicūs*, Stephano. Insula est exigua *Propontidis*, XVIII. passū circuitu, è regione ostiū *Rhyndaci* fluvii. Vide Plin. lib. 5. cap. ult.

Bēsippo, *Bēsippo*, Ptolemæo, Hispaniae *Bæticae* portus, & oppidum non procul à *Mellaria* urbe, patria *Pomponii Melæ*, ut ipse testatur *Geographia* sua lib. 2.

Bēsſārā *Bēsſārā*, Civitas est *Alysiæ* apud Ptol. lib. 16. cap. 1.

Bēsſi *Bēsſi*, Populi Thracum, teste Plin. lib. 4. cap. 11, magna ex parte *Hæmum* montem in colentes, rapto & latrociniis violentanter, de quibus *Ovid.* lib. 6. Trist. Vivere quam miserum est inter *Bēsſi*q; *Grætas*q;.

Bēsſyggā, pen. coit. *Bēsſyggā*, vel *Emporium* in India, ubi & amnis *Bēsſyggas*: unde *Bēsſyggæ* populi, qui humana carne vescuntur. Steph.

Bēsſiā *Appia*, legitur apud *Volaterr.* lib. 14. ex *Livii* lib. 2. *Bēsſi*. Pen. apud quem nunc legitur *Vallis Oppia*.

Bethärmō.

Betharmōnes, βεθαρμονης, Ab Homero Corybantes vocantur, Odyl. 2.
 Bethcharum, Vicus inter Hierosolymā & Thecum in monte sicut. Compositum nomen ex lingua Syriaca & Hebraea. Immo ut videtur esse [בית הכרם] beth-hachbērem.] merē Hebraicum est.
 Bethania, [בית-אנני] beth-baniā, βεθανια, Villa secūdo miliario ab Hierosolē, in latere montis Oliveti, Marthae, ac Mariae memoria insignis. Est & altera Bethania trans Iordanē, ubi Iohannes quondam baptizabat Volaterr.
 Bethel, [בית-אל] beth-el, Vbi Samarie, quam Iebusei condiderunt, quae prius vocabatur Luz.
 Bethlehem, Vide BETHLEHEM.
 Bethlehem, [בית-לחם] beth-lēhem, βεθλεημ, Ger. Die Geburtsort Christi vnters Heylandts. Vng. βεθλεημ, Nomen civitatis David, quae alio vocabulo dicitur Ephrata, Christi servatoris nostri natalibus insignis. Nūc viculus esse dicitur, qui ab loppe quadraginta millibus distat. Ex hac civitate ortus, atq; ibidem in regem unctus est David. Ibi Rachel occubuit & sepulchrum Iesse patris David ostenditur. Est autem hic locus in tribu Iuda, sexto ab Hierosalem miliario positus, contra Meridiem in viae, quo itur Hebron. Quando autē Iacob ibi pecora sua pavit, loco Bethlehem nomen imposuit, quod domus panis interpretatur: propter eū panem qui ibi de caelo descendit. A Stephano βεθλεημ appellatur neutro genere, & plurali numero. Hinc Bethlehemitae, pen. prod. dicti sunt ejus incolae.
 Bethphage, pen. prod. [בית-פגה] beth-phagē, βεθφαγε, Ger. Ein Dorf nicht weit von Jerusalem am Oberg geseh. Vn. βεφαγε.] Vici nomē est in Iudaea, nō procul ab Hierosolymis, quod d Syris domum opis, vel maxillae sonat.
 Bethsaida, [בית-סaida] beth-saidā, βεθσαιδα, Galilee civitas, Petri, Andreae & Philippi patria, ad Lacum Tyberiadis sita.
 Bethsames, [בית-שמש] beth-sāms, βεθσαιμ, Nomen urbis Galilee, ubi Dominus perhibetur multa signa fecisse: a qua Bethsamitae populi.
 Bethsura, & Bethsur, tantum plurale, pen. prod. [בית-סור] beth-sūr, Munitionis fuit Iudaeorum praesidium: de quo multa lib. 2. Machabaeorum.
 Betis, fluvius Hispaniae: ulterioria. Vide B AETIS.
 Betulo, Hispaniae fluvius est in traḡa Tarraconensi, Barcinonensem agrum irrigans. Rectius scribitur Batulo per diphthongum. Vide supra suo loco. Vulgō Beton.
 Beva, βεβα, Vrbis Macedoniae Steph.
 Bevōs, βεβωσ, Fluvius Steph.
 Biantōr, βιαντωρ, Nomen viri qui & Oemus dicitur, filius Mantus fandi & Tufci fluminis, qui Mantuam urbem a nomine matris appellavit. Virgil. Aeglog. 9: nauq; sepulchrū locipit apparere Biantōris, hic ubi densas, &c. Fuit et unus ex Trojanis principibus, qui cum Oileo auriga ab Agamemnone cito teremptus est, teste Homer. lib. Iliad. 11.
 Bias, Bias, [βιας] Ger. Einer aus dem stem Weysen des Griechentands.] Nomen Philosophi Prieneus, qui fuit unus ex septē Graecis sapientibus. Hic (Laertio teste) vit fuit totus regius, & civium suorum princeps, quos diu adversus pericula constitutus est. Sed tandem capta patria, quum universi fugerent rerum pretiosissimarum sarcinulis onusti, ipseq; interire garetur, cur ex bonis suis solus nihil secum ferret, respōdit: Omnia bona mea mecum porto: fortuna enim inter bona sua non numerabat.
 Biatia Ptolemæo, Oppidum est Hispaniae Tarraconensis, fortasse idem cum eo, quod hodie Baza nominatur.
 Bibaculus, Patria Cremonensis, ut scribit Eusebius, qui simul & Caullus inter poetas Iamborum Latinorum ponuntur Quintiliano. Est & Bibaculus alter, cuius meminit Caesar in Commentariis.
 Bibaga, insula est Indiae, ostris & conchyliis referta, ut scribit Plin. lib. 6. cap. 21.
 Bibastus, βιβαστος, Vrbis Thraciae Steph.
 Biberius, Tiberii agnomen per derisum, propter nimiam viam aviditatem.
 Bibiana, Virgo Romana & martyr sub Iuliano, quae unā cum parētib; martirum corpora sepeliebat, sepulta est apud palatium Lucianum. Autor est Volat. lib. 1.
 Biblia, sive (ut alii vocāt) Billia, Vxor Duelli Romani, qui primus Romae ex navali certamine triumphavit; quae tanta pudicitiae fuit, ut illō seculo pro exemplo fuerit, quo impudicitia monstrum erat, non vitium. De hac memoriae proditum est, quod quū Duellio in iurgio quodam oris gravolentia obiecta esset, eoque nomine a viro illo accusaretur, quod vitii ejus ipsam nunquam monuisset, Bibliam respondisse: Id quidem se facturam fuisse, nisi viros omnes credidisset ita olēte.
 Bibliua, βιβλια, Thraciae regio, vino generoso insignis,

quod Biblium ab ea appellatum tametsi alii a biblia vitę appellatū malint. Demus autē Delius Biblium vinum, Naxium interpretatur, eō quod Biblius Naxi insulae fluvius sit. Vide Stephanum.
 Biblius, βιβλιος, Naxi insulae fluvius, a quo nonnulli, Biblium vinum nominatum putant. Vide supra in dictione BIBLIUA.
 Bibracte, Hedunorum oppidum est apud Gallos, ante Caesarem. Hodie Sequanum hoc est, Burgundis annumeratur. Vulgō Beaulne.
 Bibracum, Vrbis Sueviae, Vulgō Biberach.
 Bibrēvīs, per, Pyrrichius, Diomedes Grammaticus lib. 3.
 Biburcum, Daniae urbs. Vulgō Bibois.
 Bibullus, Collega Caesaris fuit in consulatu, nomine potius quam re: Caesar enim solus quicquid visum erat, in consilio collega, pro suo arbitrio gerebat. Vnde quicquid illo anno factum erat, homines urbani Cajo & Caesare Celsi, gestum dicebant. Vide Erastum in Apoph. Extat etiā apud Tranquillum in vita Caesaris ea de re distinctio huiusmodi: Non Bibulo quicquam nuper, sed Caesare factum est. Nam Bibulo fieri Consulē nil memini.
 Bicurium, βικυριον Ptolemæo, Germaniae urbs est, quam Erfordiam, Vulgō Erfurt vocant.
 Bidini, Populi sunt Siciliae, Citariis, & Cacinis vicinior. Autor est Plin. lib. 3. cap. 8.
 Bidios, βιδιος, Castellum in agro Taurominitano. Steph.
 Bidos, βιδος, in, invenitur & cum diphthongo, adhaec Castellum in Sicilia, Stephan.
 Biemus, Vrbis Cretae, Vide historiam apud Stephanum, ubi ait de Vienna Galliae.
 Biendum, Citerioris Hispaniae portus est, apud Plin. lib. 4. in descriptione citerioris Hispaniae.
 Bigargitani, Populi sunt Hispaniae in traḡa Tarraconensi. Vide Plin. lib. 3. cap. 1.
 Bigerones, Aquitaniae populi sunt, apud Caesarem, Tarbellis & Sentraibus vicini.
 Bigerra, βιγερρα, Ptolemæo, Hispaniae civitas est, Scabis continetur, quae hodie Bera ab incolis vocatur.
 Bilaxus, βιλαιος, Fluvius est Ponti, in finibus Paphlagoniae, nō procul ab Heraclea. Vide Plin. lib. 6. cap. 1.
 Bilbilis, βιλβιλις, Oppidum Celtiberorum in Hispania Tarraconensi, ad Salomonem fluvium, optima ferri temperatura nobilitem. Ex hoc oppido Martialis poetae originem traxit, ut ipse multis in locis testatur. Vulgō Calatayut.
 Bilbina, Vrbis Persicae Steph.
 Bion, βιον, Byzantemites philosophus fuit, & sophista callidus, qui philosophiam vanae orationis flore vestivit. Hic primū Crateris Cynici Philosophi auditor fuit: a quo se ad Theodorū contulit. Fertur hic dixisse ad eum qui sanctorum in ingluvie voraretur, Terra Amphiarum absorbitur, sed terram tu. Fecerunt & alii ejusdem nominis Philosophi, quos vide apud Laertium.
 Bipedimui, Galliae in Aquitania populi, de quibus vide Plin. lib. 4. cap. 19.
 Bibracellum, Thuciae oppidum est Ptolemæo, hodie Visellum.
 Biendum, Citerioris Hispaniae portus Plin. lib. 4.
 Bimater, Agnomen Baccii, quod duas matres habuit, Semelen & Iovem, matris fungentē officio, dicitur. Vide supra in nomine BACCIVS.
 Bingium, Vrbis in litore Gallico ad Rhenum sita, eō loco ubi Naui fluvius in Rhenum exit. [Vulgō Bingen.]
 Bifaltes, Vide BISTALIA.
 Bisaltia, βισαλτια Steph. Regio Macedoniae libera, ad Strymonem amnem: dicta a Bisalte Solis & terrae filio, aut a Bisalte vicino fluvio.
 Bisaltiae, βισαλτια Steph. Populi liberi Macedoniae ad Strymonem amnem, teste Plin. lib. 4. cap. 11. qui famem in bello laete concreto, & sanguine equino tolerant. Virgil. 3. Georg. Bisaltae quo more solent, acerq; Gelonus, Quis fugam Rhodopen, aut in deserta Getarum, Et sac concretum cum sanguine porat equino.
 Bisaltis, βισαλτις, Gentile femininū a Bisaltia Macedoniae regione formatum. Ovid. 6. Metam. Ita visas Empires Gignit & Aloidas, artes Bisaltida fallis.
 Bisanthe, βισανθη Steph. Oppidum est Macedoniae, nō procul a Melane fluvio, eoque oppido, cuius meminit Prol. lib. 2. cap. 1. longus murus nomen est. Vide Plin. lib. 4. cap. 1.
 Bisargis, βισαργις, Oppidum Hispaniae in traḡa Tarraconensi, ad Iberum fluvium: cuius meminit Prol. lib. 2. cap. 6.
 Bistonis, βιστωνις, Regio Thraciae, inter Nestum & Hebrum fluvios: ita dicta a vicino lacu, quem Bistonidem appellant: sive (ut quibusdam placet) a Bistone rege. Bistonia praeterea Stephano oppidum est ejusdem regionis non procul ab Abdenis.
 Bistonis,